నివాళి

చూపున్న పాట

కె.ఎన్.వై. పతంజలి

ప్రముఖ కథకుడు, పత్రికా రచయిత కాకర్లపూడి నారసింహ యోగ పతంజలి(కె.ఎన్.వై. పతంజలి) విజయనగరం జిల్లా అలమండలో **1952** మార్చి **29**న జన్మించారు. **11** మార్చి **2009**న విశాఖలో మరణించారు. ఆ గొప్ప కథకుని గుర్తు చేసుకుంటూ ఆయన రాసిన 'చూపున్న పాట' కథ మీ కోసం...

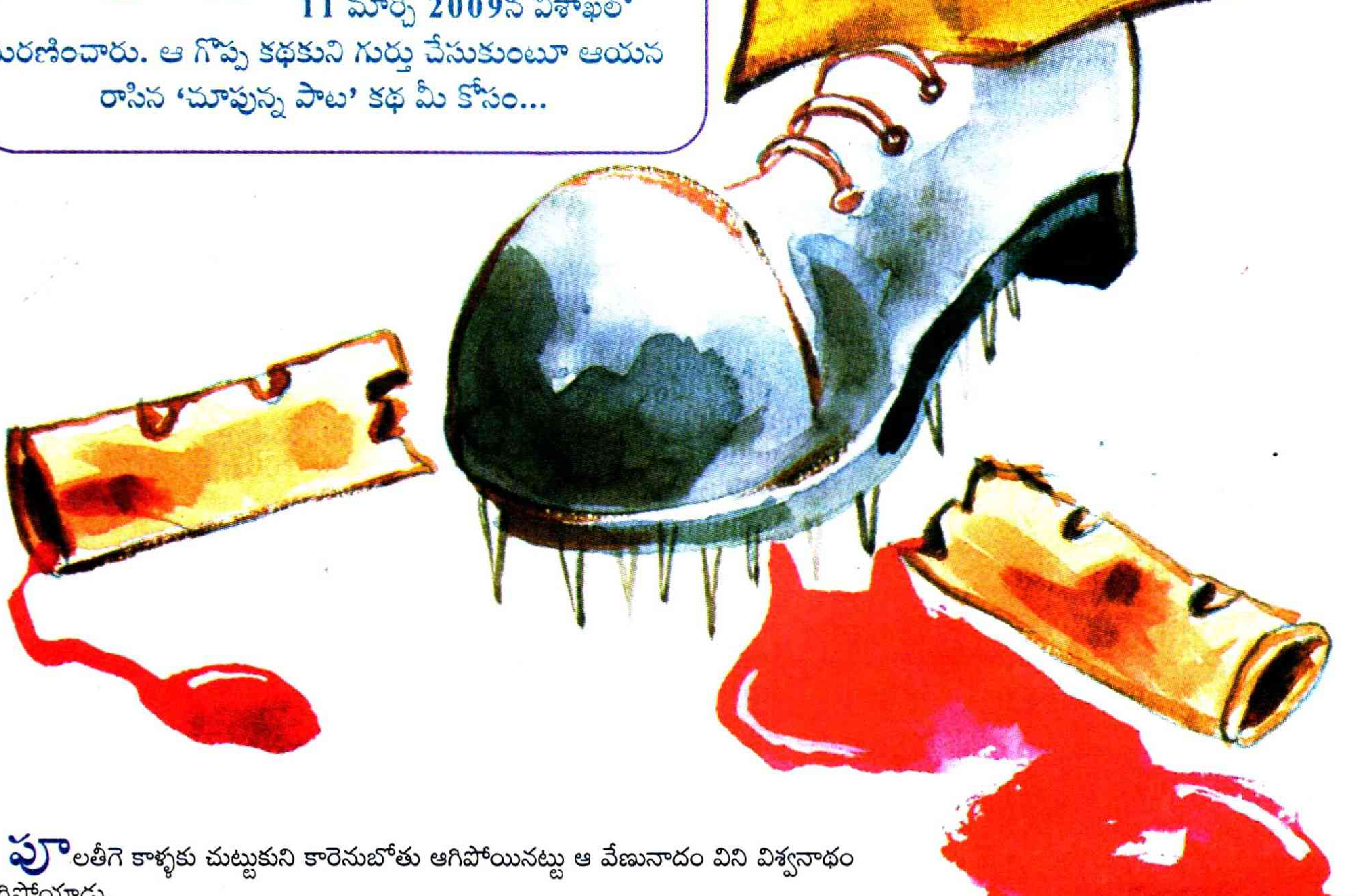

పూలతీగె కాళ్ళకు చుట్టుకుని కారెనుబోతు ఆగిపోయినట్టు ఆ వేణునాదం విని విశ్వనాథం ఆగిపోయాడు.

జన ప్రవాహం పైనుంచి వంతెన. దాని మీద రైలు పట్టాలు.

వంతెన గోడ కానుకుని ఒక గుడ్డి మనిషి.

అతని బండ పెదవుల నానుకొని ఎప్పుడూ ఒక మురళి.

ఆ మురళి రంధ్రాల నుంచి కాటుక పొగలై, సర్పాలై జరజర పాకివచ్చే పాటలు.

విశ్వనాథానికి మోటారు సైకిలు చప్పుడులో ఆ పాటలు ఎప్పుడూ వినిపించవు.

వంతెనపై నుంచి వెళ్ళిపోయే రైలూ ఆలకించదు.

వంతెన కిందనుంచి ప్రవహించే జనమూ ఆలకించరు. మోటారుసైకిల్ మీద వెళ్ళిపోయే విశ్వనాథం ఎన్నడూ వినలేదు.

గుడ్డివాడి పాటలు గరికపూలై ఆ రోడ్డు నిండా గుట్టలు గుట్టలైతే విశ్వనాథం వాటిని తొక్కుకుంటూ వెళ్ళిపోతాడు.

గుడ్డివాడి పాటలు సీతాకోక చిలుకలై మబ్బుల్లాగ వీధినంతా ఆవరిస్తే విశ్వనాథం వాటిని చీల్చుకొని వెళ్ళిపోతాడు.

ఒక రోజు వంతెన దగ్గర అతని మోటారు సైకిల్ ఆగిపోయింది.

చీదరించుకుంటూ ఆ సైకిలుకు స్టాండు వేసి నిల్చున్నాడు.

పై నుంచి చండాలంగా చప్పుడు చేస్తూ రైలింజన్ ఒకటి వెళ్ళిపోయింది.

దూరంగా వున్న ఏదో ఒక చెట్టుమీద ఒక కోకిల 'న్యూసెన్సు'గా కూస్తున్నది. దానికి తోడు. ఈ గుడ్డిగాడిద కొడుకొకడు. ఫ్లూటు అంటారు గావోసు – ఖాకీపేంటు జేబులోంచి అతను ఖాకీ సిగరెట్టు తీసి వెలిగించి ఖాకీ పొగ వదిలాడు.

గుడ్డిమనిషి వేణువులోంచి ఒక పామొచ్చి విశ్వనాథాన్ని చటుక్కున కుట్టింది.

ఉలిక్కిపడ్డాడతను.

గుడ్డి లంజికొడుకు వాయిస్తున్నది ఏ పాట?

గద్దరుగాడి పాట!

అమ్మ నాకొడక

నక్సలైటు నాకొడక

దోపిడీ చెయ్యటం కాడ్నించి అడుక్కునే పన్లో కూడా మీరే చొచ్చుకుపోయేరన్న మాట.

విశ్వనాథం చరచర నడుస్తూ ముసలాడి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

''ఏం రోయ్... గుడ్డి నా కొడకా...'' అని పిలిచాడు.

గుడ్డిమనిషి అది వినలేదు.

''నీ పాటా పాడుతున్నమూ
నీ ఆట ఆడుతున్నామూ...'' అంటోంది మురళి.

వంగి అతని చేతిలోని మురళి లాక్కుందామనుకుని – మనకి దేవుడిచ్చిన కాళ్ళుండగా చేతు లెందుకు పాడు చేసుకోవాలి – అనుకొని ఎర్రబూటుతో ఆ మురళిని కదిపేడు.

ఆ బూటు మడమ గుడ్డిమనిషి గడ్డానికి తగిలింది.

గుడ్డి కళ్ళ గుహల నుంచి చీకటి చిమ్ముకొచ్చింది.

అతను భయంగా కంగారుగా లేచి నిల్చున్నాడు.

చేయిముందుకు చాస్తూ–––

''ఎవరది... ఎవరిది...'' అని పిరికిగా, భయంగా అన్నాడు.

''నీ అమ్మా మొగుడ్ని... గుడ్డి నాకొడకా... ఏంపాటలు పాడుతున్నావురా? కాల్జేతులు విరిచీగల్ను..''

గుడ్డిమనిషి నిజానికి పుట్టుగుడ్డి. వాడికి వెలుతురంటే తెలీదు. మనుషుల ఆకారం తెలీదు. జంతువుల ఆకారం తెలీదు. కాని కుక్కొస్తే, పోలీసొస్తే అతనికి ఎలాగో గాని తెలిసి పోతుంది. వచ్చిన వాడు పోలీసని అతనికి తెలిసిపోయింది.

''పోలీసా?'' అని అతను భయంగా అడిగాడు.

విశ్వనాథానికి అనుమానం గట్టిపడిపోయింది.

''నన్ను చూడగానే పోల్చేసేవు... అంటే నువ్వు నిజంగా గుడ్డోడివి కాదన్నమాట...'' అన్నాడతను.

''చూడగానే కాదు బాబు. నాకు చూపే లేదు. చప్పుడు బట్టి పోల్చేను...'' అన్నాడు గుడ్డి మనిషి దండం పెడుతూ.

దండధారులు దండాలకీ కొంత తగ్గుతారు.

విశ్వనాథం తగ్గి ––– ''నువ్వు అడుక్కుతినే నా కొడుకువా కాదా?'' అని అడిగాడు.

''అడుక్కోను తండ్రీ. నేను ఈ ముర్లి వాయిస్తాను... దయగల తండ్రులు పావలా బేడా ఇస్తారు''.

''వాయించుగానీ... చక్కాదేవుడి పాటలుంటాయి అయివాయించుకో... ఇలాంటి నక్సలైటు పాటలు గానీ పాడేవంటే చావదొబ్బుతాను'' అన్నాడు విశ్వనాథం గుడ్డి మనిషి కంటి ముందు చూపుడు వేలు ఆడిస్తూ.

గుడ్డి మనిషి మాట్లాడలేదు.

విశ్వనాథం అక్కడ్నుంచి ఒచ్చేసేడు.

మరో నాలుగురోజులు పోయిన తర్వాత ఆ దోవన వస్తుంటే ఆ గుడ్డిమనిషి మురళి వాయిస్తూండ టం కనిపించింది.

'మన శిశువు ఏటి వాయిస్తున్నాడో సూద్దారి' అనుకుని అతను మోటార్ సైకిల్ ఆపు చేశాడు.

''దండూ దండూకు నేను ఎర్ర జండా నౌదు
భారతీ గిరియాల
కూలినాలన్నాలు
నా కూలీనాలన్నాలు
దండులేరంగో
దండూడు దండూ నేను ఎర్ర జండా నౌదు...''

క్షతగాత్రంతో మురళి పాడుతోంది.

విశ్వనాథం పడగవిప్పాడు.

సైకిల్ స్టాండువేసి, గుడ్డివాడి రెక్క పట్టుకొని అధాట్టున పైకి లేపేడు. వళ్ళంతా తూట్లుపడిన వెదురుముక్క కింద మట్టిలో పడిపోయింది.

''పదరా స్టేషన్కి... నీ గుడ్డికళ్ళు పీకేయకపోతే నేను పోలీసునై పుట్టలేదు...'' అన్నాడు విశ్వనాథం.

గుడ్డికళ్ళనో, అందులో నుంచి చుంచెలు కల్లాగ తొంగిచూస్తున్న భయాలనో దాచడానికి అతని రెప్పలు రెక్కలు రాల్చేయి.

బండ పెదాలు భయంగా రోకలి బండల్లాగ ముడుచుకున్నాయి.

''ఎందుకండి బాబు...'' అన్నాడు గుడ్డి మనిషి.

''మొన్న నీకేం చెప్పేన్రా?''

గుడ్డివాడు పెదాలతో గాలి మాత్రం వూదగలడు అది మురళి గొంతులో మాత్రం శబ్దమౌతుంది. శక్తిమంతమౌతుంది.

అందువల్ల అతనేమీ అనలేదు.

''దేవుడి పాటలు పాడమన్నానా లేదా?'' అని కోపంగా అడిగాడు విశ్వనాథం.

గుడ్డిమనిషి వెర్రి నవ్వు నవ్వాడు.

విశ్వనాథం బుస్సుమన్నాడు.

''నేను సీరియస్‌గా అడుగుతుంటే నీకు నవ్వొస్తున్నాదిరా లంజకొడకా'' అన్నాడతను.

''పావలడబ్బులిచ్చి మీరే పాట పాడమంటే ఆ పాట పాడతానండి'' అన్నాడు గుడ్డి మనిషి చాలా మృదువుగా విశ్వనాథం చేయి విడిపించు కుంటూ.

''మరైతే నువ్వు వాయిస్తున్న పాటకి డబ్బులు ఎవరిచ్చేరు... మావో సేటుంగ్ ఇచ్చేడా? చారు మజుందారిచ్చేడా... నీ అమ్మా మొగుడిచ్చాడా? చెప్పు లంజాకొడకా? ఏ లంజాకొడుకా నీకు డబ్బులిచ్చి ఈ చెండాలపు పాటలు పాడిస్తున్నాడు...'' అని చాలా కక్షగా అడిగాడు.

''ఈ పాటలు మంచియా గాదా తండ్రీ?'' అని గుడ్డి మనిషి నెమ్మదిగా అడిగాడు.

''కాదమ్మా.... నువ్వు మంచి పాటలు పాడితే నేనెందుకు తిడతానమ్మా. నువ్వు శ్రీ వెంకటేశ ఈశా. పాట వాయించు. గవర్నమెంటుతో మాట్లాడి నీకు భత్యం ఇప్పిస్తాను. మా పోలీసు స్టేషన్ ముందు కూచ్చుని రోజూ నువు దేవుడి పాట పాడు నీకు ఎన్ని డబ్బులొస్తాయో చూసుకో ఆ డబ్బులు పెట్టి నువ్వు చక్కా రిక్షా కొనుక్కొని ఊర్లోకి ఎక్కడబడితే అక్కడికి వెళ్ళి ఆడుకో వచ్చు. నీ బతుక్కి ఢోకా వుండదు. నీ మంచి కోరే నేనిదంతా చెబుతున్నాను... నువ్వు భలేగా వాయిస్తావు మురళి అసలు మురళి దేవుడిదిగదా. శ్రీకృష్ణుడిది. నువు దాన్ని తీసుకెళ్లి గద్దర్ గాడి చేతికిస్తే ఎలాగ?'' అన్నాడు విశ్వనాథం.

''గద్దర్ ఎవరండీ?'' అని గుడ్డి మనిషి అడిగాడు.

''వాడొకడున్నాడ్లే... తెలుసుకోవడం నీకు మంచిది కాదు... అసలు నీకీ పాటలెలాగొచ్చురా?'' అనడిగాడు విశ్వనాథం.

''మామురికి పేటలో ఆలకించేనండి''

విశ్వనాథం తలూపాడు... ''అదీ కథ... అందుకే మురికిపేటలు లేకుండా చేసేయాలి. మురికంటే పెంటకదా? పేడగదా? పేడంటే సత్తువు గదా. అక్కడ ఈ పాటలు నాటేస్తాయి. అసలు అందరూ మేడల్లో వుంటే ఈ డేంజరుండదు...''

నల్లని బండపెదాలు సాగేయి. వాటి వెనుక తెల్లని పల్వరుస మెరిసింది.

''అవును బాబూ...'' అన్నాడు గుడ్డివాడు.

టివ్వి టివ్వి టివ్వి టివ్వి ట్వీట్.

టివ్వి టివ్వి టివ్వి ట్వీట్

అని అరుచుకుంటూ ఒక తీతిక ఎగిరిపోయింది.

''విన్నవా?'' అన్నాడు విశ్వనాథం.

''అవునండి. తీతిక...'' అన్నాడు గుడ్డిమనిషి కూర్చొంటూ.

''అదే.... ఆన్సరు. నువ్వు గద్దరుగాడంటే ఎవడని అడిగేవు గదా. గద్దర్ అంటే తీతిక...'' అనన్నాడు విశ్వనాథం.

''తీతికూస్తే ఎవరికో కీడు మూడిందంటారండి'' అన్నాడు గుడ్డిమనిషి వేణువు కోసం తడుముతూ.

''అవును మరి అపశకునం...''

''అంటే ఏ లంజకొడుకో సస్తాడన్న మాటే గదండీ'' అన్నాడు గుడ్డి మనిషి దొరికిన వేణువును. కుడిచేత్తో అందుకుని ఇసుక తులుపుతూ.

''అవునుగాని నువు రఘురామయ్య గారి రామనీల మేఘశ్యామా' వాయించవా..'' అని అడిగాడు విశ్వనాథం.

''నాకు రాదండి''

''నేను నేర్పుతాను''

''నేరిస్తే రాదండీ పాట... మనం ఇనీసరికి పాట మనల్ని తగులుకోవాలండి.... అదండి పాటంటే... ఆ తీతిక పాట తగులుకుంటాదండి...'' అన్నాడు మొద్దు పెదాలకి పేద వేణువు చేర్చుతూ.

''పోనీ నీకొచ్చిన పాట పాడు. దేవుడి పాట'' అన్నాడు విశ్వనాథం.

గుడ్డి మనిషి ఊపిరి పీల్చుకుని వూదటం ప్రారంభించాడు.

''నర్రెంక సెట్టు కింద నరుడో

భాస్కరుడో

నువు కన్నెర్ర చేస్తివయ్య నరుడో

భాస్కరుడో

బర్రెంక సెట్టుక్రింద నరుడో భాస్కరుడా

నువు బందూకు బడ్తివయ నరుడో

భాస్కరుడా''.

అని ప్రారంభిచేడతను.

పాట అగరొత్తి పొగలాగ సాగుతోంది.

పాట మందార కొనలాగ ఊగుతోంది.

పాట రాతి గోడలోని మర్రి మొలకలాగ పెరుగుతోంది.

సగం అయ్యే సరికి విశ్వనాథానికి తెలిసిపోయింది.

గభాలున మురళి లాక్కున్నాడు.

''నిజం చెప్పు... నువ్వు నక్సలైటువు కదూ?''

''నువ్వు కమ్యూనిస్టువు గదూ?''

''కమ్యూనిస్టంటే ఏటి బాబూ?''

''ఏమీ కాకుంటే ఈ పాటలెందుకు పాడుతున్నావు...''

'అవంటే నాకిష్టం కాబట్టి...''

''ఎందుకని?''

''తెలీదు''

''నీ కిష్టమైతే అయిందిగానీ నాకు ఇష్టం లేదు. నువు మరోసారి పాడావో నరికేస్తాను, పెదాలు చీల్చేస్తాను జాగ్రత్త.... నా కొడకల్లారా... నరికేస్తాను జాగ్రత్త....'' అని కేకలేసి చేతిలోని మురళి నేల మీద వేసి బూటుకాలితో చెడామడా తొక్కాడు.

బూటుకింద నలిగిన వేణువు చిట్లింది. దాని గాలి రంధ్రాల నుంచి ఇంత నెత్తురు కారింది.

కళ్ళు ఇంతలు చేసుకుని చూసేడు విశ్వనాథం.

చిట్లిన వేణువు నుంచి రక్తం స్రవిస్తోంది.... ఆగకుండా...

అది ఇసుకలో ఇంకకుండా ధారకట్టింది.

ధార ఒక రక్తపొడ పాము లాగ సాగింది.

విశ్వనాథం భయంగా వెనక్కి అడుగులు వేశాడు.

ఆ ధార అతనికేసి సాగింది.

అది అంతకంతకు పెద్దదయింది.

అతనికి దగ్గరయింది.

విశ్వనాథానికి భయమయింది.

గభాలున మోటారు సైకిల్ స్టార్టు చేశాడు.

స్టార్టు చేసిన సైకిల్ గుర్రం లాగ ఒక దూకు దూకింది.

పగపట్టిన పాములాగ ఆ నెత్తుటి ధార అతని వెంటపడింది.

అది సన్నగా మొదలై, బలపడి, వెడల్పయి, పెనువేగంతో పరిగెడుతోంది.

ముందు విశ్వనాథం మోటారు సైకిల్.

వెనకాల ఆ నెత్తుటి ప్రవాహం....

పాములాగ అది అతన్ని వెంటాడుతోంది చిట్లిన వేణువు అక్కడే వుండి నెత్తురు స్రవిస్తోంది.

నిరంతరం

అవిశ్రాంతంగా!

*